

razočaranje! Nič pa me ne boli tako, kakor pogled na moja uboga spremljevalca! Vsi ti napori, pomanjkanje, muke — zakaj? Vse le same sanje, sanje, ki so sedaj pri kraju. — Na počitek v tej noči ni bilo niti misliti! Že razburjenje nam je jemalo spanje, razburjenje radi odkritja že odkritega tečaja! Vse misli, ki so se rodile v nas, vse izgovorene besede, vse je zaključevalo s prestrašnim: Prepozno! In ko smo utihnili pod šotorom, je bil vsak prepričan: Groza me je pred povratom!

Slutnja kapitana Scotta ni varala. Drugi dan je zapustil s tovariši tečaj. Sledili so strašni meseci povratka. Kapitan Scottova zadnja beležka je od petka, dne 29. marca, ki je kratka in se glasi: »Od 21. naprej brije burja neprestano od jugozapada. Vsak dan smo bili pripravljani, da bi se podali na pot do živilskega skladišča, ki je oddaljeno 20 km, zunaj pred durmi šotora je zavita cela pokrajina v sneženi vihar. Ne moremo upati na zboljšanje. Vztrajali bomo do konca; smrt itak ni več daleč. Hudo je, ne verjamem, da bom še mogel pisati. Za božjo voljo, skrbite za moje ljudi v domovini!«

Trupla Scotta in dveh tovarišev so našli 8 mesecev pozneje. Srečnega tekmeča Amundsen je doletela smrt v območju severnega tečaja 16 let pozneje, ko se je bil odpravil v letalu, da poišče ostanke Nobilove ponesrečene severnotčajne ekspedicije.

*

Raznoterosti.

Sam si je pomagal iz groba. Starši fanta Mohameda Hossein v Teheranu v Perziji so bili nemalo presenečeni, ko so neko nedeljo našli svojega sina mirno spati v postelji, dočim so ga večer preje pokopali. Fanta je več dni bolela glava in ko je padel v omedlevico, so starši mislili, da je umrl in so ga položili v grobnico po mohamedanskem običaju; tam mrliča ne pokopljejo v zemljo, marveč ga sedečega v grobnici zadržajo z opeko. Sin je v grobu prišel k zavesti, se izkopal in veselo presenetil starše.

Z debelim mrličem se težave. Na prav poseben način so morali v Čikagu spraviti truplo 49letnega Busha iz njegove hiše. Mož je bil namreč izredno obilne postave in je tehtal 640 funtov. Posebno zanj pripravljena rakev je bila dolga 7 čevljev in široka skoraj 4 čevlje, tako, da je niso mogli spraviti skozi vrata, ampak so jo morali spustiti skozi okno. V to svrhu je bilo treba vzeti z okna leseni okvir in poleg porušiti del zidu.

Mož s štirimi ženami. Pred sodiščem v Čikagu je bil 37 letni Tony Jarecki zaradi mnogoženstva. Sodnik vpraša njegove navzoče tri žene, kaj naj napravi z obtožencem. »V ječo z njim,« pravi žena št. 3, stara 27 let; isto je zahtevala žena št. 4, stara 15 let. »Jaz ga vzamem nazaj k sebi, pravi št. 1, ki ima z njim dva otroka. Številka 2 ni bila navzoča. Dobil je pet let in sto dolarjev globe.

Prisotnost duha. Ko je Napoleon odredil, da se meja zapre, je bilo tudi dovažanje kave strogo prepovedano. Nekeč jezdi Napoleon mimo čedne hiše, ki je iz nje tako prijetno dišalo po žgani kavi. Meni nič, tebi nič, stopi v vežo in najde župana, ki je uprav kavo pražil. »Kaj? Vi se drznete kavo pražiti, ko je vendar strogo prepovedano?« — »Gotovo, sire«, pravi župan hladnokrvno, »za to jo pa sežigam.« Ta prisotnost duha je Napoleona razorožila. Smejal se je in tiho odšel.

Drago vino. Sto steklenic vina se je prodalo v Londonu za znesek 12.500 dolarjev, torej je stala steklenica 125 dol. Kupec, ki si je privoščil to razkošje, je neki indijski princ, in vino, ki je imelo tako visoko ceno, je staro 119 let. Napravljeno je namreč bilo leta 1812, tedaj ko je Napoleon prodiral proti Moskvi. Ravno isti kupec pa se sedaj pogaja za nadaljnih sto steklenic še starejšega vina, namreč iz leta 1790, katero je na prodaj v Londonu že od leta 1903, pa si ga dozdaj še nihče ni hotel ali mogel privoščiti.

Število milijonarjev pada. Kakor izkazuje statistika davčnega urada, ki je bila ravnokar izdana v Washingtonu, je v Ameriki točasno 23.496 milijonarjev manj, kakor jih je bilo pred polomom na borzi pred dvema letoma, ko je njih število znašalo 43.184. Ta padec bo imel tudi usodno posledico za državno blagajno pri dohodkih na davkih.

*

Za našo deco.

V čarobni zemlji.

(Dalje.)

»Ah! Zdaj mi ne boš ušla, vražja žival!« je rekel, ter je stisnil živalico tako močno, da je bolešno zacvilila.

»Oh! Marko! Pusti jo, prosim te! Pusti jo!« je prosila Marica. »Ona se je hotela samo igrati s teboj. Če bi bila vedela, da je ne boš izpustil, ne bi se bila dala niti prijeti. Pusti jo!«

»Nisem neumen!« je odgovoril Marko. »Zdaj bom poiskal kletko, pa jo bom vanjo zaprl.«

In res, nekoliko korakov dalje je ležala na tleh kletka. Spravil je veverico notri in potem je odnesel kletko proti potoku. Marica pa je jokajoč sledila.

»Kaj ti je? Čemu se jočeš? Nič hudega ne nameravam z njo. Dajal ji bom dovolj hrane.«

»Pa ona noče biti zaprta, ker je vajena tehati po svoji volji. Ti si res hudobnež, Marko!«

Marko ni odgovoril nič, ampak je stopal dalje.

»Prosim te«, je zopet začela Marica, »pusti jo na prosto. Strašno težko ji mora biti v tako tesni kletki.«

»Ti si pa res neumna«, je odgovoril Marko jezno.

Komaj pa je to izustil, kar se je pojavil nad otrokoma čuden, temen oblak, ki je bil podoben ogromni roki. Naglo kakor blisk se je oblak spustil do Marka, ga je zgrabil in odnesel v višave. Kletka mu je izpadla iz rok in je ostala na tleh.

Marica je ostala od začudenja kakor iz kamna. Nato je udarila v jok. Nazadnje, ko je opazila kletko, je rekla:

»Revica, uboga! Čeprav je Marku zlo, ni treba, da bi se še ti mučila.«

Odprla je kletko in živalica je skočila iz nje. Deklica se je vrnila. Niti sama ni vedela, kako je zopet prispela do velikih vrat. Vsa v solzah se je povzpela na svoje drevo ter je legla v posteljo med vejami.

* * *

Dobri palčki.

Pravljica pravi, da so palčki bili prej ljudem prijazni in da so jim radi pri vsakdanjih opravkih celo pomagali.

Neki kmet si je zidal hišo. Temelji so bili gotovi, ostala stavba pa je napredovala le počasi, ker za delo ni bilo ne dovolj časa, niti kmet ni imel zadostnih sredstev. Tu so priskočili palčki, ko je hotel kmet nekega jutra pri luči nekaj dogotoviti, je videl v svoji veselje, da je bila hiša povsem dograjena. To delo so dobri palčki izvršili v eni noči.

Drug kmet je tožil ženo, da ne more misliti na setev, ker je zemlja tako trda, da se niti plug ne zareže vanjo. V jutro je bila vsa njiva s pomočjo palčkov zorana, povlečena in posejana.

Takih pomoči je bilo mnogo. Žena nekega krojača pa je hotela videti, kaksi so palčki. Po tleh je nasula zve-

čer grah. Palčki so prišli, ker so hoteli krojaču izgotoviti obleke. Po grahu so pa padali, se udarili pri padcu, tako da jim je bilo zlo. Vrh tega je še prišla radovedna krojačica z lučjo. Zda pa jih je pograbila jeza. Tekli so do stopnic, po njih do hišnih vrat in na cesto.

Od tistega dne jih ni nikdo več videl in seveda tudi nikomur več ne pomagajo.

Hiter odgovor.

Oče: »Ti, Tonček, ali te ni sram, da tepeš svojega brateca, ki je toliko manjši od tebe?«

Tonček: »Čemu neki? Jaz sem tudi veliko manjši od tebe, pa me vendar tepeš.«

IV.

Za zore se je Marica prebudila. Blizu nje je čepela na veji ista veverica ter se je umivala.

»O, dobra živalica! Veš li, kje je moj brat?« jo je vprašala.

Zdelo se je, kakor da bi bila veverica z očmi pritrdila.

Marica je skočila s postelje, se je oblekla, zgrabila punčko ter se brzo podala po lestvici dol. Mislila je samo na brata. Veverica je pred njo skakljala in kazala pot, Marica pa ji je hitro sledila. Stopila je za živalico v gozd in je dolgo časa hodila po njem. Nazadnje jo je veverica privedla na kraj, kjer so stala drevesa bolj poredko, tako da so solnčni žarki prodirali do zemlje. Tu je visela na debeli veji kletka in v njej je v enem kotu spal Marko.

»Marko! Marko!« ga je poklicala Marica.

Marko je hitro vstal ter je začel tresti ograjo na svoji ječi.

»Oh, Marica! Reši me od tod! Celu noč sem tu prebil.«

»Kako si pa prišel notri?«

»Velikanova deca me je tu zaprla. Dolgo so me topli s palico, da bi skakal okoli te kletke. Zanje je to bila vesela zabava, pa so se samo smejali. Potem so me potisnili v kletko in so jo zaprli. Oh, Marica, če bi ti vedela, kako strašno je to bilo!« je zaključil Marko svoje pripovedovanje in se je bridko razjokal.

»Moram te spraviti odtod«, je rekla Marica. Ogladala si je kletko od vseh strani in je komaj našla zelo spretno skrita vratca. Lahko jih je bilo odpreti in Marko se je spustil na tla. Tedaj ga je prijela za roko, rekoč: »Beživa! Beživa! Veverica vodi naju!«

Veverica je zopet skakljala pred njima. Včasih se je tudi povzpela na kako vejo, največ pa se je podila po tleh. Ko so dospeli do kraj gozda, so malodane popadali od utrujenosti.

»Lokomotiva! Pridi in odvedi nas na kak si-guren kraj«, je zaklical Marko z zadnjimi močmi.

»Tf! tf! tf!« Lokomotiva je že stala tu. Hitro sta skočila otroka v en vagon. Vlak je začel brzeti in se je ustavil šele pred velikimi, z rožami pokritimi vrati. Izstopila sta, da povečerjata in odideta spat. Po par minutah sta otroka že trdno spala.

V.

Drugega jutra je rekel Marko po zajtrku:

»Lokomotiva! Pridi, pa naju odvozi v kraj, kjer še nisva bila!«

»Tf! tf! tf!« je odgovorila lokomotiva iz daljave. Ko sta vstopila, ju je vlak hitro ponesel skozi neznane jim zelene livade.

Kmalu sta prispela na obalo velikega jezera. Na vodi se je zibala ladjica. Otroka sta šla čez ozek most in sta vstopila v ladjico. Marko je sedel takoj h krmilu. Lahko je bilo z njim ravnati. (Dalje prihodnjic.)

MALA OZNANILA

V »Malih oznanilih« stane vsaka beseda Din 1.20. Najmanjša cena za oglas je 8 Din. Manjši zneski se lahko vpošljejo tudi v znamkah. — Upravništvo odgovarja na razna vprašanja samo takrat, ako je priložena znamka za Din 2.— za odgovor.

Upravništvo.

Šivalni stroj Singer za Din 890 na prodaj v mehanični delavnici Dadie, Maribor, Vetrinjska ulica 11. 26

Učenca iz boljše hiše, ki ima veselje do trgovine, sprejme takoj Anton Brenčič, železnina Ptuj. Prednost imajo oni, ki so dovršili vsaj I. razred meščanske šole ali gimnazije. 9

Sprejme se kovaški vajenec. Hrana in stanovanje v hiši. Fr. Westenmayer, vdova, Celje, Korenova 11. 11

Cepljene trte eno in dveletne na različnih podlagah po zelo znižani ceni, nudi I. trsničarska zadruga v Sloveniji, Pošta Juršinci pri Ptuj. Zahtevajte cenik. 1718

Mlin z lepo dobro zidano hišo, njiva, travnik, prometni kraj, se zaradi izselitve takoj pocieni proda. 1739

Majer s 4 delovnimi močmi išče službo, prevzame tudi celo posestvo v oskrbo, od 1. marca naprej. Naslov v upravi lista. 24

Lisičje in druge kože od divjačine kupuje I. Ratej, trgovec, Slov. Bistrica. 1701

Sprejmeta se dva hlapca na deželo: prvi h konjem, drugi h goveji živini. Istotam se sprejme pridna služkinja okrog 30 let stara. Zglašiti se je pri: Kirbiš, Maribor, Vetrinjska ulica 3. 17

Služkinja, katera bi krmila in snažila 1 konja, 1 kravo in teličko ter opravljala vsa poljska in nekaj hišnega dela, se išče do 2. januarja. Ponudbe naj vpošljejo one, katere nameravajo 1 leto v službi ostati, na upravo lista pod Pridna. Plača 250 do 300 Din. 12

Vajenec v trgovino mešanega blaga z dvema razredoma srednje šole in iz dobre hiše sprejme Jos. Lah, Osluševci pri Ptuj. 1741

Uprava banovinske trsnice in drevesnice v Kapell, pošta Slatina-Radenci

ima v zalogi po Din 1.20 komad prvovrstne cepljene vinske trte od najboljših selekcioniranih trsnih sort na podlagah riparija Portalis, rup. št. 9 (Göthe), riparija x rupestris 3309, solonis x riparija 1616, Berlandieri 8 B in Kober 5 BB ter po 25 para komad korenjake; po 15 para komad Ia po 8 para komad pa IIIa ključce teh ameriških podlag. V zalogi pa ima tudi prtilično drevje od najfinejših hruskovih n jablanovih vrst komad po 10 Din in visokodebelno drevje od hrusk moštnic, kakor tudi poldebeline breskve in marelice. Zahtevajte seznam! Trte se razpošiljajo franko. Omot se zaračuna po lastni ceni. 2

SREČNO NOVO LETO

želi vsem svojim odjemalcem trg. z železnino Anton Brenčič, Ptuj. 19

Srečno in veselo novo leto 1932!

žele svojim cenjenim odjemalcem sledeče tvrdke:

Skrabl Feliks, Maribor,
Gospeska 11.

Jakob Kos, Maribor, Glavni trg 4
izd. bakrenih kotlov in brzoparilnikov.

Klanjšek Franjo, Maribor,
Glavni trg.

Vinko Zorko

trgovec z manufakturo, spocerijo in železnico. Zaloga apna, cementa itd. Nakup vseh deželnih prdelkov. Zamenjava bučnega olja.

Ivan Hajny, Maribor, Aleksandrova 48
zaloga poljedelskih strojev.

Sv. Benedikt v Slov. gor.

Zadružna gospodarska banka d. d.

Podružnica Maribor, Aleksandrova cesta št. 6

V lastni, novozgrajeni palači

Pred frančiškansko cerkvijo

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje. -- Najvišje obrestovanje vlog na knjižice in v tekočem računu. -- Pooblaščen prodajalec srečk državne razredne loterije.